

PERSPEKTIVER I **Dansk**

Hvis du vil arbejde videre

**EKSTRAMATERIALE TIL
SELVFREMSTILLING PÅ SOCIALE MEDIER**

DANSKLÆRERFORENINGENS FORLAG

© Dansk lærerforenings Forlag. Kopiering må finde sted efter gældende aftale med Copydan.

Hvis du vil arbejde videre

Herunder finder du en liste med forslag til tekster, som du kan arbejde videre med. Du kan anvende begreberne fra kapitlet, fx frontstage, backstage og middle region, og du kan anvende sproghandlingsbegreberne på replikker (eller voiceovers).

- Nogle peger på, at de sociale medier skaber identitet, ikke på grund af det, man selv poster, men på grund af interaktionen med andre. I artiklen “Jeg skriver jo ikke selv, at jeg er smuk” kan du læse om ph.d. Marlene Charlotte Larsens undersøgelser af unge og sociale medier. Artiklen er trykt i *Information* den 4. august 2012 og kan findes på Infomedia (brug UNI-login).
- Du kan også arbejde med Celeste Barbers fotoprojekt, hvori hun kopierer kendtes billeder på de sociale medier. Find hende fx på Instagram. Undersøg, hvad hendes projekt går ud på, og overvej, om hun vil underholde, eller om der også er en form for kritik i hendes billeder.
- *Jeg vælger uden filter* er en samling af digte og korte tekster skrevet af yngre forfattere (2015). I samlingen kan du fx arbejde med Tine Høegs novelle “Jeg vælger Valencia” om en ung kvinde, der leder efter kærligheden, sig selv og det rette filter til sine billeder for at opnå flest mulige likes. Hun observerer kløften mellem sig selv og sine forældres generation.
- På dating-apps er der rig mulighed for at fremstille sig selv. Og en dating-app spiller en afgørende rolle i tv-serien *Yes No Maybe* (2017-). Serien er skabt af Mads Rosenkrantz Grage, der selv i løbet af et par år gik på omkring 250 Tinder-dates. I serien følger vi hovedpersonen Mads og hans udfordringer med at finde den store kærlighed på netdatingmarkedet. Seriens navn “Yes No Maybe” kommer fra app'en, hvor man kan klikke ja, nej eller måske til en person. Se de første to-tre afsnit (et afsnit varer 10-15 minutter): Hvert afsnit omhandler en ny date. Undersøg, hvordan livet med denne app fremstilles, og hvordan netdatingen påvirker hovedpersonen Mads. Serien kan ses på CFU: <http://hval.dk/mitcfu/> (brug UNI-login).
- *#selfiestickaerobics* er en slags selvbeundrings-performance lavet af to danske kunstnere, Arvida Byström og Maja Molou Lyse. Performancen er blevet opført flere steder, fx på museet Tate Modern i London (2015), og du kan finde den på YouTube. En ung kvinde danser med sin selfie-stick i et pink sweat suit. Spørgsmålet er, hvordan vi skal opfatte videoen. Er det et feministisk projekt, en opsang til en narcissistisk selfie-generation eller en ironisk kommentar?
- I debatindlægget “Bekymret mor: Vulgære tv-shows opdrager vores piger” af Zasha Sekjær, trykt i *Politiken* den 15. maj 2010, udtrykker skribenten sin bekymring for mediernes indflydelse på unge mennesker. Hun mener, de unge lever efter devisen: “Alt er tilladt – så længe du *bliver* set, og så længe du ikke *bliver* dømt ude”. Du kan finde indlægget på Infomedia (brug UNI-login).
- Den britisk-indiske forfatter Rana Dasgupta undersøger i sit lange essay “Noter om et selvmord” verdens første live-streamede selvmord. Dasgupta kommer helt tæt på den unge kvinde Océane, der lever i en trøstesløs fransk ghetto, inden hun begår selvmord. Det handler om en kynisk og

fremmedgørende online-kultur, men også om at søge berømmelsen på nettet og døden i virkeligheden i håbet om at slippe væk fra en udsigtsløs tilværelse. Essayet blev trykt på dansk i *Information* den 21. oktober 2017. Det ligger på avisens hjemmeside information.dk.

- Hvis du vil arbejde med sproget og tonen på de sociale medier, kan du fx læse (om) rapporten fra Institut for Menneskerettigheder: *Hadefulde ytringer på Facebook* (2017).

Selvfremsstilling på sociale medier – hvis du vil arbejde med andre selvfremsstillinger

Selvfremsstilling er, som du har set i dette kapitel, ikke et nyt fænomen. Her er forslag til andre tekster, der drejer sig om selvfremsstilling.

- “Jeg har set, at I søger en historie til en dokumentarfilm. Jeg kommer fra en velstående familie, hvor hele min opvækst har været præget af svigt og skandaler. Nu ligger min morfar for døden, og jeg står som arving af mange millioner. En ny begyndelse?” Sådan skrev den unge mand Henrik Ernst Steffensen i et brev til filminstruktøren Christian Sønderby Jepsen. I dokumentaren *Testamentet* (2011) tegner instruktøren et portræt af Henrik, der ifølge sine egne ord har en millionarv i udsigt. Brevet lægges åbent frem i dokumentarfilmen ved at vise Henriks tekst på skærmen. Altså er Henrik med til at igangsætte og fremstille sin egen og sin families skæve historie. Man får indtryk af, at Henrik søger anerkendelse og accept, men dokumentaren afslører også, at han lever med en del vrangforestillinger om sig selv og sin familie.
- Læs digtsamlingen *Svovl* af Kasper Bjerre (2016). Samlingen handler ligesom tv-serien *Yes No Maybe* om en mand, der søger selskab på en dating-app, her Tinder. Digtsamlingen er skrevet på baggrund af Kasper Bjerres eget liv i tiden efter, han kom ud af et langvarigt forhold. Du kan høre Kasper Bjerre selv tale om sit liv og *Svovl* i interviewprogrammet *Bearnaise er dyrenes konge*, som er lavet af forfatteren Martin Kongstad og sendes på Radio24syv. Programmet findes som podcast (sendt i oktober 2016). Også i Kasper Bjerres debutsamling *Trådløs* (2011) er der fokus på den medierede verden; eksempelvis er digtene “Morgen.avi” og “Sidste_sommer.jpg” interessante i forhold til temaet selvfremsstilling. Du kan finde yderligere information på forfatterens hjemmeside: <http://kasperbjerre.dk>
- I Christina Hagens novelle “Klaus” fra *Sexdronningen* (2008) ønsker den kvindelige hovedperson at fremstå som ‘Sexdronningen’ for at holde på “smukke, smukke Klaus fra Hellerup”. Du kan fx arbejde med, hvordan hun ønsker at blive opfattet af andre, og hvor hun har sine værdier og normer fra.
- En tendens i nyere litteratur er autofiktion. Nogle kendte eksempler, som du kan fordybe dig i, er: Erling Jepsen: *Kunsten at græde i kor* (2002), Knud Romer: *Den der blinker er bange for døden* (2006), Lone Abouras: *Føtøksøen* (2009), Lone Hørslev: *Jeg ved ikke om den slags tanker er normale* (2009) og Yahya Hassan: *YAHYA HASSAN* (2013)
- I dokumentarfilmen *Naturens uorden* af Christian Sønderby Jepsen (2015)

står det 'normale' i centrum. Jacob Nossel er født med et handicap, og han undersøger sig selv med hjælp fra forskere for at få et indblik i sin egen normalitet og identitet. Jacob satser sit face, sin identitet, ved at lave et teaterstykke om normalitet, *Human afvikling* – stykket blev vist på Det Kongelige Teater i 2014. Det er en stærk og rørende film om at leve med et handicap og om at opleve, hvordan andre mennesker opfatter ham, når de ser selvbiografiske teaterstykke.